104. este hotărât ca, împreună cu organizațiile panafricane, să asigure coerența între politica de cooperare pentru dezvoltare și alte domenii de politică ale UE care au impact asupra țărilor în curs de dezvoltare din Africa;

105. estimează că scrutinul parlamentar și aprobarea pachetelor de asistență pentru dezvoltare trebuie să reprezinte o cerință a plății fondurilor;

106. decide să organizeze, împreună cu PPA, o inițiativă parlamentară comună care precede cea de-a doua reuniune la nivel înalt UE-Africa, programată în decembrie 2007 la Lisabona;

*
* *

107. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Comisiei Uniunii Africane, Consiliului executiv al Uniunii Africane, Parlamentului Panafrican, Consiliului de Miniștri ACP, precum și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.

P6_TA(2007)0484

Tratat internațional de interzicere a muniției cu dispersie

Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2007 referitoare la demersul „Către un tratat internațional de interzicere a muniților cu dispersie”

Parlamentul European,

— având în vedere rezoluțiile sale precedente privind efectele dăunătoare ale anumitor tipuri de echipament militar convențional (mine terestre și muniții cu dispersie, muniție pe bază de uraniu sărăcit, obuze pe bază de fosfor alb, resturi de material militar de război neexplodat (ERW), utilizate de actori statali și nestatali,

— având în vedere, în special, rezoluția sa din 16 noiembrie 2006 asupra Convenției privind interzicerea armelor biologice și toxice (BTWC), a muniților cu dispersie și a armelor convenționale ([1]) prin care se solicită sprijinul instituțiilor UE cu privire la inițiativa de elaborare a unei convenții globale și eficace în vederea interzicerii, pe plan mondial, a muniților cu dispersie,

— având în vedere Protocolul V din 28 noiembrie 2003 privind resturile explozive de material de război la Convenția Organizației Națiunilor Unite privind unele arme convenționale (CCW) (Protocolul V privind ERW), salută intrarea în vigoare a acestuia la 12 noiembrie 2006,

— având în vedere declarația de la Oslo, adoptată la 22 și 23 februarie 2007 de către un grup de state, de Organizații ale Națiunilor Unite, de Comitetul Internațional al Crucii Roșii, de Coaliția privind muniții cu dispersie și de alte organizații în conformitate cu care s-a agreat ca, până în 2008, să se adopte un instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic care să interzică folosirea, producția, transferul și stocarea muniților cu dispersie care produc vătămări inacceptabile civililor (Procesul Oslo),

— având în vedere proiectul de mandat de negociere pentru CCW privind muniții cu dispersie prezentat de Germania, în numele UE, grupului de experți guvernamentali privind CCW,

([1]) JO C 314 E, 21.12.2006, p. 327.

— având în vedere acțiunea comună 2007/528/PESC a Consiliului din 23 iulie 2007 din cadrul Strategiei Europene de Securitate, care vine în sprijinul Convenției privind interzicerea sau limitarea folosirii anumitor categorii de arme convenționale care ar putea produce efecte traumatice excesive sau care ar avea efecte nediferențiate ([1]),

— având în vedere noua poziție a Organizației Națiunilor Unite privind munițiile cu dispersie exprimată în cadrul Reuniunii Comitenților ONU din 17 septembrie 2007, în cadrul căreia ONU a invitat țările sale membre „să răspundă imediat cumplitelor consecințe umanitare și efectelor asupra drepturilor omului și dezvoltării ale munițiilor cu dispersie prin încheierea unui instrument juridic aparținând legislației internaționale în domeniul drepturilor omului, obligatoriu din punct de vedere juridic, care să: interzică utilizarea, dezvoltarea, producerea, stocarea și transferul munițiilor cu dispersie care produc vătămări inacceptabile civililor, să solicite distrugerea stocurilor actuale ale acestor muniții și să realizeze activități în vederea decontaminării zonelor afectate, în favoarea educației pentru risc și alte activități de soluționare a riscului, să ofere asistență victimelor, să asigure asistență și cooperare și să adopte măsuri de respectare a dispozițiilor și de transparență” și a declarat că „până la data adoptării unui astfel de tratat, ONU invită statele să adopte măsuri interne pentru a sista imediat utilizarea și transferul tuturor categoriilor de muniții cu dispersie”,

— având în vedere și salutând Coaliția privind munițiile cu dispersie formată din aproximativ 200 de organizații nonguvernamentale specializate,

— având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât ERW se referă la echipamentul militar neexplodat care a fost amorsat, armat sau pregătit pentru utilizare într-un alt mod și a fost folosit în conflictele armate și care ar fi trebuit să explodeze dar nu a explodat;

B. întrucât sintagma „muniții cu dispersie” se referă la categorii de arme care sunt lansate atât din aer, cât și de la nivelul solului;

C. întrucât munițiile cu dispersie, chiar și categoriile cele mai moderne, au o rată de eșec inacceptabil de mare, adesea neexplodând după impact și rămânând un pericol pentru comunități mult timp după încetarea conflictului; întrucât multe tipuri de muniții cu dispersie sunt echipate cu siguranțe sensibile, care reacționează la un contact fizic mai redus decât în cazul minelor antipersonal;

D. întrucât munițiile cu dispersie prezintă o precizie scăzută, sunt adesea utilizate în număr mare atât în zonele rurale, cât și în cele urbane, și acoperă, după dispersie, o zonă întinsă, producând un număr mare de ERW;

E. întrucât efectele munițiilor cu dispersie au o natură extrem de nediferențiată deoarece utilizatorii lor nu pot face diferența între personalul militar și civili; întrucât studiile au arătat că 98 % dintre victimele acestora sunt civili;

F. întrucât munițiile cu dispersie au grave consecințe pe plan umanitar pentru comunitățile vulnerabile și pentru lucrătorii din domeniul ajutorului umanitar, iar rata persoanelor ucise și a răniților, în special în rândul copiilor care sunt atrași de dimensiunile reduse și de culorile acestor arme, este ridicată;

G. întrucât toate tipurile de echipamente care nu permit manipularea vizează personalul care efectuează activități de deminare în scop umanitar;

H. întrucât munițiile cu dispersie neexplodate au efecte negative asupra dezvoltării și reconstrucției, dat fiind că amenințarea pe care o reprezintă echipamentul militar neexplodat împiedică accesul la drumuri, clădiri și infrastructură de importanță deosebită și nu permite folosirea terenului agricol, fiind astfel un obstacol în calea comerțului local și a comunicațiilor și afectând securitatea alimentară, și pot îngrădi acordarea asistenței umanitare;

I. întrucât țările despre care se știe că au fost afectate de munițiile cu dispersie sunt unele dintre cele mai sărace țări ale lumii și, în interiorul acestor țări, persoanele cele mai sărace sunt, adesea, principalele victime;

([1]) JO L 194, 26.7.2007, p. 11.

J. întrucât s-a dovedit că munițiile cu dispersie sunt stocate în peste 15 state membre UE și sunt produse în cel puțin 10 dintre acestea;

K. întrucât „Legea Mahoux" care interzice finanțarea, fabricarea, folosirea și deținerea munițiilor cu dispersie a fost adoptată de guvernul belgian la 26 aprilie 2007,

1. reafirmă necesitatea de a consolida dreptul umanitar internațional (IHL) în ceea ce privește munițiile cu dispersie și de a adopta rapid, la nivel internațional, un instrument global care să interzică folosirea, producerea, transferul și stocarea munițiilor cu dispersie și să sprijine, astfel, ferm procesul de la Oslo;

2. solicită instaurarea imediată a unui moratoriu privind folosirea, finanțarea, stocarea, producerea, transferul sau exportul munițiilor cu dispersie, inclusiv a munițiilor cu dispersie lansate din aer și a submunițiilor lansate cu ajutorul rachetelor și al proiectilelor de artilerie, până la negocierea unui tratat internațional obligatoriu din punct de vedere juridic care să interzică producerea, stocarea, exportul și utilizarea acestor arme;

3. invită statele membre ale UE să adopte măsuri naționale prin care să interzică în întregime folosirea, producerea, exportul și stocarea bombelor cu dispersie;

4. invită toate statele care au utilizat munții cu dispersie și arme asemănătoare care produc resturi explozive de material de război să-și asume responsabilitatea pentru dezamorsarea acestor munții și, în special, să țină o evidență exactă a locurilor în care aceste munții au fost folosite în vederea sprijinirii activităților de deminare în urma conflictelor; consideră că astfel de evidențe ar trebui să fie folosite pentru a avertiza cu precizie populațiile locale și lucrătorii în domeniul asistenței umanitare cu privire la zonele periculoase, în conformitate cu Protocolul V privind ERW;

5. insistă asupra faptului că trupele statelor membre UE nu ar trebui să folosească, în niciun caz, niciun tip de munții cu dispersie până la negocierea unui acord internațional privind reglementarea, limitarea sau interzicerea acestor arme;

6. subliniază responsabilitatea pe care o are un stat care deține controlul asupra unui teritoriu afectat de a emite avertizări și de a lua măsuri în vederea protejării populației civile, inclusiv prin educație, și de a furniza informații speciale privind modul în care se poate oferi asistență victimelor resturilor explozive de material militar de război ERW;

7. invită toate statele membre UE care au utilizat munții cu dispersie să ofere asistență populațiilor afectate;

8. invită Comisia să mărească urgent, prin toate instrumentele disponibile, nivelul asistenței financiare acordate comunităților și persoanelor fizice afectate de munițiile cu dispersie;

9. îndeamnă toate statele care nu sunt părți la Protocolul V privind ERW să-l semneze și să-l ratifice în perioada intermediară;

10. salută eforturile depuse de Președinția Consiliului și de statele membre UE în vederea elaborării unui mandat pentru negocierea unui nou protocol adițional la CCW, care să abordeze toate problemele umanitare care rezultă din utilizarea munițiilor cu dispersie, și regretă că nu s-a realizat, până acum, nici un progres real;

11. solicită Consiliului să adopte o poziție comună care să angajeze toate statele membre ale UE să facă presiuni pentru elaborarea unui mandat de negociere solid în cadrul CCW și să sprijine activ procesul de la Oslo;

12. subliniază că, pentru ca un instrument internațional să fie eficient, acesta trebuie să includă cel puțin următoarele dispoziții:

a) interzicerea folosirii, producerii, finanțării, transferului și stocării muniților cu dispersie;

b) interzicerea oferirii de asistență oricărei persoane în ceea ce privește utilizarea, producția, transferul sau stocarea muniților cu dispersie;

c) obligația de a distruge stocurile de muniții cu dispersie într-o perioadă specifică de timp, care trebuie să fie cât mai scurtă cu putință;

d) obligația de a marca, îngrădi și demina zonele contaminate în cel mai scurt timp, dar nu mai târziu de o dată-limită specifică și de a stabili și menține o capacitate eficientă în vederea îndeplinirii acestor acțiuni; o obligație de a oferi asistență pentru marcarea, îngrădirea și folosirea altor metode de avertizare, pentru educație în vederea gestionării riscului și pentru curățarea zonelor contaminate; utilizatorii muniților cu dispersie ar trebui să aibă îndatoriri speciale de a furniza o astfel de asistență, care să includă furnizarea în timp util a unor informații detaliate privind utilizarea;

e) obligația de a oferi asistență victimelor, cum ar fi, spre exemplu, instituirea unei proceduri de colectare de informații și de punere în practică a asistenței medicale continue și de urgență, asistență pentru reabilitarea fizică, sprijin psihologic, asistență în vederea integrării sociale, a integrării economice și/sau a reintegrării, asistență juridică, promovarea legislației și politicilor referitoare la problematica handicapului.

13. recomandă ca Parlamentul European să trimită reprezentanți la viitoarele conferințe din cadrul procesului de la Oslo;

14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înaltului Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună, guvernelor și parlamentelor statelor membre ale UE, Secretarului General al ONU și Coaliției privind muniților cu dispersie.

P6_TA(2007)0485

Producerea de opium în scopuri medicale în Afganistan

Recomandarea Parlamentului European din 25 octombrie 2007 privind producerea de opium în scopuri medicale în Afganistan (2007/2125(INI))

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea de recomandare adresată Consiliului în numele grupului ALDE privind producerea de opium în scopuri medicale în Afganistan (B6-0187/2007),

— având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Afganistanul, cea mai recentă fiind cea din 18 ianuarie 2006 [1],

— având în vedere raportul din 2006 al Biroului ONU de luptă împotriva drogurilor și a criminalității (UNODC) și al Băncii Mondiale intitulat „Industria stupefiantelor din Afganistan”,

— având în vedere Raportul anual pe 2007 publicat de UNODC în iunie 2007,

[1] JO C 287 E, 24.11.2006, p. 176.